

Очерет йому був за колиску



ЙОГО мала батьківщина – село Острів, яке поруч із Балаховичами й Заболоттям щільно тулиться до Стиру. Через річку – волинські села Козлиничі і Хряськ. Й одне із перших дитячих його вражень – могутні розливи цієї зазвичай спокійної поліської ріки. Тут Іван Килюшик народився у 1923 році. Тут пізнав норовливий характер Стиру, назву якого виводять від слова «стирити», тобто нахабно щось вкрасти у прибережного трударя-гречкосія. Але ця ж річка була йому й годувальницею. Вона ділилася з людьми всім, що мала сама. Тож із раннього дитинства Іван поріднився з нею і привільно почувався на її берегах.

Виростаючи у великій сім'ї, змалку привчився до селянського діла. Вправно орав, косив і рибалив. Кажуть, крім рідної, добре знав польську і російську мови. І, мабуть, широко розкрився б йому білий світ, якби у свої 18 не зустрівся з війною. Є твердження, що наперекір фашистам і їхнім лакузам юнак двічі – втечею! – спасався від німецької неволі. Зокрема й з допомогою сільського старости, який не до кінця продався чужинцям.

Доля солдата

Автор Administrator

Понеділок, 06 серпня 2012, 11:15 - Останнє оновлення Середа, 03 жовтня 2012, 09:48

Іван уже стояв у вагоні, вщерть набитому молоддю. Поїзд ось-ось мав рушити, і німці грубо відганяли проводжаючих. У цю драматичну мить до вагона підбіг староста і замахав до хлопця рукою:

– Виходь! Ти не поїдеш, а будеш будувати моста! Він підірваний, і його треба відновлювати!

Коли відійшли від того невольницького пекла, староста порадив:

– Німці не забирають одружених, а тому вирішуй – і женись!

Мабуть, то було найрозумніше, що можна було придумати. Тож, не гаючись, підібрали дівчину, і вона, його Анна, стала надійним йому другом на все непросте, обпалене війною життя. Таких, як вона, по праву ставлять поруч із дружинами декабристів – легендарних жінок, які, зберігаючи подружню вірність, вслід за чоловіками обміняли світські столичні принади на полярне сяйво...



Куди текла та річка?

ФРОНТОВЕ Іванове життя почалось у березні 1944 року. Три місяці навчання – і фронт. Бойове хрещення пройшов у Білорусії, а вже звідти – марш-кидок до Західної Двіни.

Німці буквально вгризлися своєю обороною у протилежний берег і звідти поливали наші війська артилерійсько-кулеметним вогнем. Враження було таке, що ріка від вибухів закипала. І під цим пекельним вогнем до неї першим підійшов мінометний взвод лейтенанта В.П.Симона. Командир разом із парторгом роти, старшим сержантом Ф.І.Каменєвим та рядовим І.С.Килюшиком скористалися першим-ліпшим підручним плавзасобом (за одними даними – саморобний пліт, за іншими – старий човен) і попливли у те кипляче пекло.

Поміж смертельних розривів Іван підсвідомо дякував долі, що виріс на річці. А вирвавшись на зайнятий ворогом берег, трійка відчайдухів з ходу вступила у бій і допомогла висадитись і своєму взводові, і всьому батальйону (сутичка була настільки запеклою, що підступи до їхньої позиції були встелені ворожим трупом).

Несучи бойову варту, Іван почув підозрілий шерех у кущах. А ступивши кілька кроків, лице в лице зіткнувся з німецьким офіцером. Наш солдат вистрілив першим – і цим пострілом вніс замішання у ворожі ряди. Фашистів, що йшли за командиром, оточили. Вони почали здаватись. А війська, користуючись нагодою, нестримно переправлялися через Західну Двіну і живою вогненною хвилею заливали ворожу оборону.

Німці відступали. Переслідуючи їх, доводилося долати по 40 кілометрів у день. А в прибалтійському місті Шяуляй у дивізію прибув командарм 43-ї армії Першого Прибалтійського фронту генерал-лейтенант А.Белобородов. Вишикувавши всіх буквою «П», з одного боку поставили затриманих дезертирів, а з другого – звитяжців, які першими форсували Двіну. Дезертирів перед строєм розстріляли, а сміливцям вручили заслужені бойові відзнаки. Командарм особисто підійшов до Івана Килюшика, обняв його і пристебнув до кітеля Золоту Зірку Героя Радянського Союзу та орден Леніна. Героями стали і бойові його побратими Симон та Каменєв. Кожному з них дали місячну відпустку.

«Такі, як ти, нам треба!..»

Доля солдата

Автор Administrator

Понеділок, 06 серпня 2012, 11:15 - Останнє оновлення Середа, 03 жовтня 2012, 09:48

